

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr
Fél évre . . . 3 ft — kr
Negyed évre . . . 1 ft 50 kr
Külföldre 1 évre 8 ft — kr

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 80 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Magyarország államkormányzata.

Kézdi-Vásárhely, 1888. július 24.

VII.

(Egyház és erkölcs.)

Az általános nemzeti művelődés, közoktatásunk érintése után térjünk át az ország vallási élete és erkölcsére, szóljunk ezekről most; nem mintha ez utóbbiról első helyen nem kellett volna szólni, de mert elhatároztunk úgy ütni ki, hogy megfontolva a dolgot, a kultuszminiszteri tárca részére is ki-
térjünk.

A sajtó ritkán szokott az egyházi dolgokba bocsátkozni, mert sokkal inkább tiszteli a vallás mysteriumait, semmint ezekkel a nyilvánosság előtt gyakran foglalkozni akarna. Azonban azért a zsurnalisztika figyelemmel kíséri a napi jeleneteket, s a hol a vallási életben és országos erkölcsökön segíteni kell, mindig tetteire kel; oda törekszik, hogy az ősek vallásának tiszteltetését betartása mellett a közérkölcset nemesbüljön.

Ez a sajtó magatartása. De szóljunk arról, hogy Magyarország jelenlegi államkormányzata alatt milyen a vallás-erkölcsiség, jobban mondva minő állást foglal el az állam e dologgal szemben.

A felelet kielégít. Kormányunk tiszteli a vallások mysteriumait, becsüli az egyházakat egyforma bensőséggel; azért is, ha valaki ezekkel szemben sértő vagy tiszteletlen, ha a vallás őreit jogtalanul megbotránkoztatni tudná: a könnyelmű tettesre az alkotmányos törvények szerint sújtó büntetést alkalmaz. Az egyházaknak megvan az öröklött nimbusa, szavuk még mindig kiváló meghallgat-

tatásban részesül, s bárha csökkent is némileg befolyásuk azóta, hogy az állam az egyházaktól emancipálta magát, mégis bírják az egyházak ama előnyöket, mik — a felsőbb fórumokon is — más anyagi dolgokon felül helyezik őket. Megvannak a megillető jogok és megvan a szabadság. Mindenik egyház a maga természete törvényei szerint él, szellemében oktatja, neveli híveit, s ha esetleg valamely oldalról gyengülne, az állam tehetsége szerint segítségére áll. Ezen figyelemnek, gondoskodásnak bizonyítékát adja az állam többszöri segélyezés, az iskolákban alkalmazott hittanári, hitoktatói állások szervezésével, melyek úgy vannak dotálva és qualificációhoz kötve, mint bármelyik a tanári vagy tanítói állások közül. Az iskolai nevelést erkölcsi alapokra törekszik helyezni, jól tudván azt, hogy a nevelésnél erős feltétel a vallási alap arra nézve, hogy a haladás biztosított, állandó legyen; mert hiszen elismert dolog, hogy a vallás-erkölcsi nevelés helyessége körül fordul meg a rendeltetésének kellő érettségére hivatott növendéknek jövő élete. Az államkormányzat, az egyházakkal szemben követett magatartása és a szankcionált jogok és törvények betartásával, megelégedésre ad okot; ez biztosíték arra nézve, hogy sem az egyházak az egyházat, sem pedig az állam az egyházakat ne sérthesse; sőt a mellett lesz jövőben is, hogy a közös béke és a jogok gyakorlása sérthetetlen maradjon, és hogy az egyházak minden törekvéseikben, melyek közvetve vagy közvetlenül az állam boldogítására irányulnak, elősegítenek.

A vallás mysteriumainak tisztelete az erkölcsök nemesedését vonja maga után. Államkormányzatunknak az egyházakkal szemben

tanúsított lovagias magatartása emelkedővé tette a humanitást, az igazi erkölcsöket. Így haladva tovább-tovább, meggyengül a talaj azon állítások előtt, hogy beteg és megromlott Magyarországon a közérkölciség; mert eltekintve egyes politikai mozgalmaktól, melyeknél az arisztokracziától a polgári osztályon át le a munkás népig meglátszik a tülhajtás, minden oldalról türethető erkölcsi állapotokkal találkozunk. Ha a multakkal hasonlítgatjuk össze a jelent, némi megjegyzést tehetnénk talán, de tekintve a mult felfogását és viszonyait, a jelennek pedig a változott körülmények, fokozott igényekből származó élelmességét, ki kell békülnünk sorsunkkal, el kell ismernünk azt, hogy eddig többet nem segíthetvén, a többi a közeljövőnek van fenntartva.

Ha jól fontolóra vesszük a dolgot, el kell ismernünk, hogy a nemzet családi életének erkölcsi színvonala ugyanaz ma is, mint volt 50 évvel ezelőtt.

A becsület és igazságról alkotott fogalmak határozottan jobbakk. A vallási türelem javult, a hazaszeretet erősödött, az állam iránti kötelezettségek jobban tiszteltetvén, jobban is tartatnak be, mint eddig. Korunknak a multak felett kiváló előnyt biztosít a humanitarius intézmények hosszú sorozata. A miről régen nem is gondolkoztak, azok most áldásos életre keltek az emberek között. Ilyenek pl. az állami javítóintézetek, melyek évenként a megromlott bűnösök közül ezeket adnak vissza a társadalomnak, a szeretetházak, menedékházak, kisdédvők, betegápoló, betegsegélyező társulatok, tűzoltók, vesztélyben segítők, nyugdíjintézetek, szent István, szent László társulatok, bevándorlást

A „Szekelyföld“ tárczája.

Pipafüst mellett.

Hogy mennyire szereti Isten a magyar népet, az már régi dolog. Kegyelmet nemcsak a százados viharok, belviszályok, török háborúk alatt mutatta meg, hanem akkor is, midőn a már természete szerint bus magyar népnek (bizony sajnos, hogy a magyarnak mindig van mit busulnia) a bort és pipát teremtette, melyek jó és rossz időben a szerencse és nyomor utain egyaránt kísérői voltak. Különösen a pipa elválhatatlan pajtása a valódi, igaz magyarnak.

Tegyük fel, hogy az ember délben jóllakik (ha csak nem poeta vagy diurnista), leheveredik a pamlagra (ha már el nem vitte az adóvégrehajtó) s rágyujt arra az illatos csetnekire. Mondjad, kedves olvasó, nem isteni élvezet ez? Az ember elfelejti minden buját, baját, mert azokon a kék füstfellegeken át egy más országba, a feledés országába lehet látni; azok a szép kék füstkarikák, a phantasia szekerének kerekéi, melyek segitenek folkkocsikázni egy eszményi világba, hol a boldogság a gyors feledés; azok a kanyargó füstkgyók a phantasia játéka szerint akármiknek képzelhetők, a mik az emberi szív előtt kedvesek. Elmerülünk egy új és szép világ nézésébe, mialatt a „kalmár világ vásári zsbaja“ egyre jobban elmosódik. Ott, hol nem hallhatni minduntalan az

executio dobpergését, asszonyisirást, nem láthatni mörd, fenyegető férfi-arczokat; ott, a hova nem hatnak el vad poeták tavaszdalainak émylítő hangjai, hol nem gyötör előfizetési ívével egy vidéki író legujabb kötet „zsengői“-nek kiadhatása végett; ott, hol nincsenek anyósok, nincs zsörtölődő feleség; ott van a boldog ország, s ez az ország: Nicotiania. S e boldog országot mily könnyen elővarázsolja egy trafiktól meg nem fertőztetett dohánynyal megtöltött csibuk! Sokszor elnézem azokat az égszínké füstkarikákat, mint nőnek, mint oszlanak; úgy ugranak ki abból a pipából, mint Minerva a Zeus fejéből: tüden, elevenen. Kezdetben mily szépek, mily épek! mint az arany ifjuság röpke álmái, s a mint tovább haladnak, emelkednek: szétoszlanak, elmúlnak, mint reményeink. Mennyi szép eszmével, mily lángoló lelkesüléssel lép az ifjú az életbe, mennyire bizik mindenikben, hogy rajong minden jó és nemesért! S mi a végeredmény? Füst, azaz semmi. Csalódások özöne borítja el a költői lelket s lassan-lassan oda jutunk, hogy maga a társadalom gyártja a misanthropokat, az életunt embergyűlölőket, kiknek utolsó állomásuk e földi élet útján a legközelebbi kis víz, melynek van akkora mennyisége, hogy egy emberi élet kioltására éppen elégséges legyen. No de hova ragadt el ez a tova rohanó toll? Hisz nem akarok én életphilosóphiát írni...

Ott látom abban a bűvös ködben az igaz barátságot, női hűséget, őszinteséget,

földi igazságot, szóval mindent, a mit csak így füstben lehet látni, de a mi valóban e földön nem létezik...

Sok mindennél többet ér egy ilyen délutáni pipázás. Reményeink megtestesülnek, kétségeink, aggodalmaink a messze távolba futnak, eloszlának.

A kis deák, ha valamelyik utcasarkon, távol az apai és professori vizsga szemektől, rágyujthat arra a magyar szivarkára, miből kettőt adnak egy kr-ra: mennyire felejt, hogy őt bizony két tantárgyból marasztalták a III. gymnasiumban!

A félreismeret genie, persze egyszersmind drámaíró, legujabb 5 felv. rémtragédiájának („A sápadt grófnő karperece, vagy a himlőhelyes szüz“) előadatását látja azokban a füstfellegekben s a néha néha kiszökkenő füstkoszorúk babérbékné övezik hűsünk diadalittas fejét.

Szegény bakának egyetlen vigasztalója a vergonia, mit ha bedughat „profuntól elkámpicsorodott bagólesőjébe“ (hadászati technikus terminusok) oly szépeket álmodik!... Vasárnap délutáni „fráj“... karján Juczikája... holdvilágtalan este a kapu alatt... Oh, mily boldogság!

Eljen hát a „fináncz nem szagolta“ magyar dohány, testvére a bornak!

Részemről nem is képelek magyar embert pipa nélkül. Jer hát, kedves pipám, hadd csókoljalak meg s szivjak belőled mámorító levegőt, hogy álmodjam világról, mely hűség és gazság nélkül való.

Harmath Jenő.

elősegítő egyletek, a nagy kiterjedést ért veres kereszt egylet és különösen a humánus érzésből kifolyó közművelődési egyesületek, melyek mind a hazaszeretet emelése és az erkölcsi élet fejlesztése céljából keletkeztek. Ezen kiváló erkölcsi értékkel bíró jótékony-sági egyletek és társulatokon kívül tömérdek iskolák, intézetek alakultak, melyek mind az erkölcsi kiképzésnek leghivatottabb közegai.

Mit bizonyítanak ezek mind? Nemde az igazi erkölcsök gyakorlását, az emberiség és felebarátok iránti szeretetet, a szűkölködők, szenvedők segélyezése és az újabb nemzedék művelése, nemesítése által azt, hogy az erkölcsi érzék nincs kihálóban, nem süllyed, sőt ellenkezőleg, az általános művelődés mellett az is megy előre. Gyakran volt alkalmunk meggyőződni a nemzet erkölcsiéről, nagylelkűségéről, midőn az árvizek ellepték a falvakat és a városokat s midőn a tűzvész rommá tett egyes helyeket. Ha valamely vidéket a kemény csapások megviselték, enyhített rajtuk ezeknek fillére, segítő keze.

Mennyit lehetne még felhozni arra nézve, hogy nem oly haldokló, nem oly nagyon romlott Magyarország közérkölcisége, mint a hogy az mondva van! Ha egyes esetek vagy dolgok látszólag ellentmondanak is, ez még nem irányadó, mert hiszen mindig voltak rosszak, könnyelműek, sőt a legujabb időnkig a személy- és vagyonbiztonság is vajmi gyenge lábon állott, de most nem találkozunk utonállókkal és más bandákkal, hanem e helyett megismerkedünk a szeretet és humanitás érzésének jeleivel, melyeket egy-egy önző nagyság, ki a szabadságot egyedül csak magának vándikálja, prédikál szanaszét a világnak.

Ezek az erkölcsi kolosszusok, bírák, kik vizet prédikálnak és bortisznak, dobálóznak, bár üvegéből van a házuk; kik ítélni tudnak a nélkül, hogy az emberbaráti kötelességnek csak fogalmával is bírnának s a kor művelt szellemét egyszerűségükkel fogva átérteni tudnák; ezek aztán a társadalom rákfenéi, bogarai, kik a legkisebb dolgokon is fennakadnak, a legszentebbet, a legnagyobbat, mit az állam és ezerek nagylelkűsége teremtet, sem kímélik meg.

Nem devalválódik az ország erkölcsé; úgy van az, mint volt 50 évvel ezelőtt. Az élelmességet az erkölcselenséggel összetéveszteni nem lenne helyes dolog; már pedig a művelt felfogások, a nehéz élethetési körülmények erre is megtanítottak.

Magyarország államkormányzata tiszteltben tartja kinek-kinek jogait, vallási meggyőződését, és azon van, hogy az erkölcsé nemesbüljön. Kormányunk enuncziációjával élünk, midőn kimondjuk, hogy az egyházak jogai és szabadságának épségben tartása különös gondját képezi államkormányzatunknak. Erős akarrattal van azon, hogy az alsó papság nyomott helyzetén segítsen, hogy mindama intencióknak, mik a vallási és erkölcsi téren hozzá köttettek, megfeleljen.

Ez a mi meggyőződésünk; ezt kellett kimondanunk azon állításokkal szemben, melyek ijesztő színekben festik az állam elfogultságát és az ország erkölcséinek devalvációját. E szándékunkkal sokaknak nyilvánult az akarata, mert erősen hisszük, hogy józan és komoly belátású népünk meggyőződött arról, miszerint kormányunk a közboldogsáért minden lehetőt elkövet. De legyünk őszinték; mit tehet ő arról, ha háta mögött egy erősen felvertezt tömeg áll, mely a harcban ki nem fáradván, a kákán is folyton csomót keres?

Kuhn báró tábornagy, a kiváló hadvezér és katonai reorganisator, rendelkezési állományba helyezése képezi most általános beszéd tárgyát. A legfelsőbb kézirat a hadsereg beavatottjait is meglepte, sőt állítólag maga Kuhn báró se tudott ez elhatározásról semmit. Más oldalról azonban azt jelentik, hogy Kuhn báró fölmentése a hadtest-

parancsnokságtól annyit tesz, hogy a kitűnő vezér sokkal nagyobb feladatra van kiszemelve. Ez utóbbi felfogás mellett szól az a fölötté hízelt hang is, melyben a legfelsőbb kézirat tartva van.

SZEMLE.

A posta- és táviradaügynök az új vám- és kereskedelmi szövetség alapján való rendezése tárgyában a közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter és az osztrák kereskedelmi miniszter között kötött egyezményt, valamint annak fogantatott szabályzatát a hivatalos lap vasárnapi száma közli. Ez egyezmény egyik legfontosabb határozata az, hogy ezen túl a saját belső forgalmat mind egyik fél önállóan rendezi, míg az 1867-iki egyezmény szerint ez közös megállapodás szerint történik. A kölcsönös forgalomban a kocsipostai díjakból és utánvételi jutalékból származó bevételek Magyarország részére $65\frac{1}{3}$, Ausztria részére $24\frac{2}{3}$ százalékos arány szerint osztatnak meg a többletek kifizetése után, míg eddig ez az arány 70:30% volt. A táviradi csereforgalomból származó összes bevételeket általában az a fél tartja meg, a melynek területén beszédettek, csak abban az esetben, ha az egyik fél a másiknak nagyobb darabszámot szolgáltatott át, tartozik a másik félnek a többlet felét megteríteni. Az értéknilyánítás nélkül feladott küldemények kárpótása kilonként az eddigi 3 frtől 2 frtra szállítatik le. Ellenben a postautalványok, utánvételek és postai megbízások maximális összege 500 frtra emeltetik fel. Nyitva feladott pénzes levelek csak 500 frtnál nagyobb tartalommal (az eddigi 300 frt helyett) adhatók fel, míg hírlapok 500 grammon felül (eddig 1000 gramm) nem adhatók fel.

Az orosz udvar sorra rendezi a fényes ünnepségeket császári vendége tisztelőire. Az ünnepi program nagyobbára katonai szemlékről és parádékról gondoskodott, mintha az oroszok csárja meg akarná mutatni a német császárnak haderejét, katonai sokaságát és ügyességét. Szombaton nagy katonai dísz-szemle volt a krasnojé-szelői gyakorlótéren. A szemle délelőtt fél 12-kor vette kezdetét. A csár és vendégei kocsikban hajtottak a gyakorlótérre, s oda érve, lóra ültek és ellova-goltak a négyoszögben felállított csapatok előtt. A dísz-szemle után a császári sátorban déjeuner volt. Sándor csár a német hadseregére emelt poharat, mire Vilmos császár orosz nyelven válaszolt és a csár egészségére ivott.

Vilmos császár hétfőn délután kísérelővel elutazott Oroszországból Stockholmra, hol szintén nagyban készülődtek már napok óta a második uralkodó-találkozásra.

A császár-találkozásokhoz Bécsből a következőket sürgönyzik a P. C.-nak: „Miután már megtörtént Vilmos és Sándor császárok találkozása s megkezdődött az ünnepélyek sora, melyekkel a német rokon látogatása a csári udvarnál ünnepeztetik, érdeklél birhat annak kiemelése, hogy Vilmos császár látogatási útja Berlinből ide e meggyezéssel jelentetett: Vilmos császár a csárhoz utazik, hogy a barátság és vérrokonság hagyományok köteleit, melyek a Romanow és Hohenzollern házakat mindenkor egybekötötték, újra és erősen összefűzze és az orosz rokonnal való bizalmas személyes közlekedés által az általános béke biztosítását szaporítsa. Részletekről, különösen a bolgár kérdéssel, egyáltalán nem volt szó a berlini sürgönyben.”

Bismarck korainak tartja a német császár pétervári látogatását. Ez az oka annak, hogy a német birodalom kancellárja nem kísérté el fontos útjára udalkodóját. A pétervári látogatás II. Vilmos császárnak saját eszméje. Bismarck helyeselte az új uralkodó azt az elhatározását, hogy követve nagytatjának I. Vilmos császárnak a csárral való figyelmes bánásmódra vonatkozó tanácsát, látogatást készült tenni az orosz udvarnál, de Bismarck terjedelmes expozé nyújtott át a császárnak, a mely expozé tartalmának a veleje az, hogy nem kell elhamarkodni a dolgot. Bismarck azt is jobban szerezte volna, ha Vilmos császár első látogatását Bécsben teszi. Vilmos császár azonban Bismarck ellenzése dacára welf makacssággal a hohenzollern önfejűséggel megmaradt elhatározása mellett, hogy első sorban és azonnal az orosz csárral látogatja meg. Bismarck ezért duzzog, ezért hagyta fára s magára a császárra, hogy intézzék el maguk a császárral az elintézendőket. A kancellár egészségi állapota különben kitűnő s a fáradságról, kimerültségeről szóló hírek forrása a főnőbb előadottakban rejlik.

A bulgáriai viszonyok tárgyában monarchiánk szófiai képviselője egy terjedelmes emlékiratot szerkesztett és terjesztett fel Bécsbe. A német birodalmi kancellária is egy, szintén a bolgár viszonyokat behatóan tárgyaló irat másolatát bocsátotta külügyi hivatalunknak rendelkezésére.

A válóper ügyében Milán — mint Belgrádból írják — emlékiratot szándékozik benyújtani a szt. zsinatnak, melynek célja az lenne, hogy bebizonnyítsa a zsinatnak államjogi alapon nyugvó illetékességét. A király azonban nagylelkűségének bizonyítékul késznek nyilatkozik a konzisztorium illetékességét is elismerni s azt ohajtja, hogy az úgy adassék át a konzisztoriumnak.

Egyházmegyei közgyűlés.

Kovácsna, 1888. július 19.

Az orbai ev. ref. egyházmegye e hó 18-án Kovácsnán tartotta meg tavaszi rendes közgyűlését, melyen az egyházi és világi képviselők teljes számmal jelentek meg. Nagys. Dónáth József gondnok ur, mint mindig, úgy most is a legelső egyike volt a megjelenők között.

Esperes elnök atyánkfia csinos beszéddel a gyűlést megnyitván, igazolta, hogy új intézmények létesítése miatt kellett a tavaszi gyűlést mostanig halasztani. Meghatóan említette fel, hogy a jelen évben egyházmegyénket két érzékeny csapás érte. Zabolai Csákány József ev. ref. lelkész 43 évi papsága után elhalt; benne elvesztette az egyházközség megszokott kitűnő hitzsűnökát, a kepe-megváltás ügyének erőlyes vezetőjét, egyházmegyénk pedig a közgyűlés értelmese és buzgó tagját. A világi tagok közül elhalt Zagoni Földes Bálint, ki a képviseleti rendszer életbeléptetése óta egyházmegyénknek buzgó és munkás képviselője volt s kinek halálával a társadalom és az egyházmegye szintén nagy veszteséget szenvedtek. — Ezzel elnök, Isten segédelmét kérve, a gyűlést megnyitottak nyilvánította.

Az elnöki megnyitót éljenzéssel fogadtattott s jegyzőkönyvbe iktattatni határozattott.

Olvasattott a mult havi közgyűlés határozati jegyzőkönyve. A nagyon szép tollal összeállított jegyzőkönyv tudomásul vétetett.

Olvasattott az esperesség útján már körözött leirata az áll. igazgatótanácsnak az egyházközségi töképezések elhelyezése és biztosítása tárgyában. Tudomásul vétetett.

Következett az elnök esperesnek a jelen évi visitatio alkalmával egyházmegyénknek 1887. évi tevékenységéről, népnevelési, valláserkölcsei és anyagi állapotáról szerzett tapasztalatairól szóló jelentése.

Ezek szerint a mult évben születettek száma 446, a meghaltaké 417, szaporodás volna tehát 29; de az áttérők tekintetbevételével 8 apadás lett kintüntetve és így jelenleg 13,260 a lélekszám a reformátusok részéről Orbaiban. Az elmúlt évben 118 pár eskettetett, tehát egygyel több, mint a megelőző évben.

Az egyházközségi képviseleti rendszer csak Kovácsnán és Zagonban van életbe léptetve. Fellekezeti iskola csak Tamásfalván van, egyebütt az iskolák községiékké alakittattak.

E jelentésben az egyházközségek belétele részleteze van és hű tükre adja egyházi életünk szellemi és anyagi állásának; épen ezért a nagy gondnal készített esperesi jelentés szóról szóra jegyzőkönyvbe iktattatni határozattott.

Földes György főjegyző felolvasta az egyházmegyei tanácsülésekben vezetett jegyzőkönyveket. E szerint 7 tanácsülés tartattott.

A közgyűlés mindenik tanácsülési jegyzőkönyvében előforduló határozatokat elfogadó tudomásul vette, csakis a papi fizetések megállapítására nézve tévén azon megjegyzést, mikép jól lehet, hogy a tanácsülés a kepeberek megbecsülésénél az áll. igazgatótanács utasítása folytán a kezdí-vásárhelyi piaci árjegyzék szerinti 10 éves átlagot tartotta szinormértékül, sőt még azon is alul szállt a becsléssel: mindamellett a közgyűlés a jelenlegi árral és így a tényleges állapottal szemben magasnak tartja a rovatos ivekben kintüntetett becsértékeket, miből kifolyólag elhatározattott, hogy a közgyűlésnek ezen határozata kivonatilag terjesztessék föl az áll. ig.-tanácshoz a már fenn levő ivekhez leendő csatolás és figyelembevétel végett.

A közalapból a mult évben befolyt 279 frt 60 kr. Minthogy hátrálék nincsen és minthogy ennek fölterjesztése nyugtával igazolva lett: az előterjesztés helyeslő tudomásul vétetett.

A visitatio alkalmával beszédett 297 frt 60 kr. illetékek fölterjesztése nyugtával igazolva lévén, helyeslő tudomásul vétetett.

Az egyházközségi főkönyv és naplóminták beszerzési módja fordulván elő, a direktor indítványa Vékás Lajos azon módosításával fogadtattott el, hogy az áll. ig. tanács által leküldött minták szem előtt tartásával köteles minden egyházközség hiteles főkönyveket és naplókat vezetni, egyuttal megbízatván a direktor, hogy ezen könyveket bekötöttén, az egyházközségeknek, melyek kívánni fogják, küldje meg az ő költségükön.

Az elhalt Földes Bálint helyettiköztervényeszéki taggá közfelkiáltás útján Szőrosei Vincze lett megválasztva.

A Bíró Béla czofalvi énekvezér lemondásos ügye hosszas tanácskozás tárgyát képezte.

B. B. kántortanító bizonyos okból az énekvezéri állomásról való lemondását bejelentette a presbyteriumnak, állítólag feltételeken. Később ezen ügy az egyh. közgyűlés elébe vitetett oly napon, melyen B. B.-nak mint tanítónak Seps-Szentgyörgyön kellett lennie. Ezen gyűlés nem kérdezősködött meg B. B.-t, hogy valósággal lemondott-e mesteri állásáról s ha lemondott, ragaszkodik-e a közgyűlés előtt is a lemondáshoz s minő feltételeket kívánt és kíván: hozott oly határozatot, mely által B. B.-t úgy szólván elcsapja, az esperest és az egyházmegyét pedig ezen ügyben a beavatkozásra jogtalanoknak nyilvánítja. Ehhez járul még az, hogy B. B. időközben esperesi rendelet folytán mesteri kötelezettségét teljesíteni akarván, egy magát uri embernek tartó egyén elkergette onnan a mestert. Azóta az eklezsia önféjüleg oly egyén által gyakoroltatja a mesteri teendőket, a ki egyszer törvényesen el lett mozdítva ebbeli hivatalától.

Ezen czifra ügyben, miután a megjelent B. B. oda nyilatkozott, hogy ő a feltételes lemondáshoz nem ragaszkodik és hogy az eklezsia-gyűlés előtt is így nyilatkozott volna meghívás esetén, — a közgyűlés azt határozta, hogy Bíró Béla az egyh. községi közgyűlés elébe lesz köteles nyilatkozatát beadni, ha kántori állásáról lemondani kíván, mivel a kérdés alatti lemondás nem az illetékes eklezsia-gyűlés, hanem a presbyterium előtt történt, és mert az egyházközségi közgyűlésen e tárgyban nem nyújtott alkalom neki nyilatkozat-tételre, köteles lévén B. B. is a kántori teendőket az esperesi utasítás értelmében teljesíteni. Végül kötelező van az egyh.-község az esperesi intézkedés és az egyházmegyével szemben elkövetett engedetlenség és goromba eljárását, erre vonatkozó határozatát záros határidő alatt, mint törvénytelen, jegyzőkönyvileg visszavonni, valamint a Bíró Béla templomi szolgáltatását megakadályozó Szabó A. botrányos eljárása felett jegyzőkönyvileg rosszalását kifejezni és az ezekre vonatkozó jegyzőkönyvi határozatokat kivonatlatilag az esperesi hivatalhoz beterjeszteni; ellenesében az egész ügy felsőbb helyre felterjesztendő elégtétel-szerzés végett.

A segélyezés tárgyában beadott folyamodványok vétetvén elő, segélyezésre fel lettek ajánlva: Papolcz egyházközség, Márk Mihály és Jancsó Elek lelkesek.

A várhegyi leány-eklezsia künn levő tőkéinek felhajtása és vagyonának biztosítása érdekében több ízben intézkedett az egyházmegyei tanács, s miután eddig a legkisebb törvényes lépés sem tetetett, elhatározta a közgyűlés, — fentartásával az eddigi felelősségnek, hogy a végrehajtást közvetlenül az esperes eszközölje erőlyes kezeivel, t. i. a követelésekről szóló kimutatást beszerezvén, tegye meg annak alapján az illető bíróságoknál a kellő lépéseket s az így fölhajtott pénzeket és egyéb vagyont adja át az anya-eklezsia megyebírájának.

Esperesi indítvány folytán határozattá emeltetett, hogy az irományok elhelyezésére minden eklezsia szekrényt legyen köteles beszerezni. A végrehajtás eszközöltetésével az igazgató lett megbízva.

Csia György indítványára elhatározott, mikép azon esetben, ha ugyanazon ügy elintézésé céljából az egyházmegyei tanácsnak mulasztás vagy ellenszegülés okából másodszor vagy többször is össze kellene jönni: az ezen mulasztók által okozandó újabb összejövetelek költségeit ők hordozandják.

Végül Imre Samu világi képviselő módosított indítványa fogadtatott el illetéknépen.

Mint hogy az egyházi ügyek körüli teendőknél a haladó korrall való szaporodása és azoknak fontos volta az egyházmegyei tanácsnak gyakori ülésését tesszik szükségessé, melyekről a curatorok kimaradhatása alig képzelhető, és mint hogy a tanácsüléseken az ez idő szerint egyházmegyénkben lakó csak egy gondnok mindig megjelenni és azokban folytonosan részt venni a legjobb akarat mellett sem képes: elhatározott, hogy az esperes által Küküllőmegyében lakó Horváth László második algondnok kérsék föl a gyűléseken való megjelenésére, vagy nyújtson alkalmat az egyházmegyének e tekintetben a hiányok pótlolására. Az indítványnak főgondnoki állomás szerzésére vonatkozó ága ez idő szerint mellőztetett.

Következett a házassági törvényszék ülése s azután Mihály Albert kertjében a szürkületig tartó ebéd.

Jellemző volt e napon azon szívélyes jó egyetértés, mely régóta fennáll az orbai egyházmegyében és a melyet közelebből sokan megzavartnak hittek.

nyőrt haszonnal párosítva, elhatároztam: a Székelyföld egyik nevezetes fürdőjét, Előpatakot, fölkeresni.

Lelkem derűlten röpködött, mint a börtönéből kiszabadult rabmadár, a nagy, az isteni természet csendes ölébe, hogy megszabadulhatott az örökös egyformaság, a zajgó város s zárkózott, bűzhődt légkörétől.

Vágyaim szárnyakat öltöttek. Vágytam minél előbb látni az égnek emelkedő hegyeket, a bájos völgyeket, a csermelyeket, patakokat, a mezők, rétek ezer színvegyületű növényeit, a harmat gyöngyében fürdő reggeli napsugárt.

Vágytam hallani a virágokról jövő, balzsamos illatot árasztó esti szellő lágy susogását, s vágytam beszívni ama testet erősítő, lelket derítő, ózondus levegőt.

Valami sajátságos érzés járta át keblemet, midőn megérkeztem Előpatakra. Úgy éreztem magamat, mint az ágyból fölkelő beteg a tavasz megpillantásakor.

Duzzadt mellel szívtam az erdő fűszeres levegőjét és siettem bejárni a vidéket.

Acsaknem üstakuhelynek közelebbi környezete nagybárra nyír- és tölgyfa-erdőkből áll, melyek egyfelől a légkör tisztítására, másfelől pedig a jó karban tartott séta-utak által a fürdővendégek testmozgására szolgálnak.

Ha azonban szintén a környezet nem is, de a hely maga inkább lelánczol, mert ezen a helyen van Erdély egyik legjobban elrendezett gyógyforrása, melynek sajátosságainál fogva a különböző kórbajokban szenvedők biztos menhelyét találhatnak.

A fölolvastó és oszlato vizek rend szerint csak italként használatnak, még pedig vagy tisztán, vagy — például mellbetegeknek — tejjel vegyítve.

Az ivóvizeken kívül vannak még fürdők is meglepő hideg ásványvizekből, részint zuhanýok, részint lobogó alakjában, melyek rendszeren az egyéniségekhez, azok bajaihoz és az ivás által előidézett hatáshoz képest szoktak használatni és melyeknek gyakorlata az orvosok által csak kivételesen, mint segéd-gyógyszer, ajánlatik az üdülő betegeknek.

A derék és páratlan tevékenységű fürdőbirtokosság mindent elkövet a fürdő szépítésére s kényelmessé tételére.

Tavaly építtette a „Lobogó“ nevű fürdőt, melynek rokokó stílus külsője kellemes benyomást tesz a szemlélőre; vize pedig igen kellemes s gyógyhatásánál fogva nagyon keresett.

A vendégek befogadására mérsékelt áru, kényelmes lakó-szobák szolgálnak, s mulattatásukra a sepsiszentgyörgyi zenekar van szerződötve.

A kellemetlen idő alkalmára is gondolt a fürdőbirtokosság. Építtette a földtől sétatért, melynek egyik végén csinosan és kényelmesen berendezett olvasó-terem kínálkozik a szellemi életet sovargóknak, hol számos magyar, német és román hirlap található.

Az erdei sétányok déli részében egy terjedelmes csolnakázó-tó van, közepén szigettel, melyen csolnakok vannak az élvezni akarók részére. Ezen kívül van Előpatakban célszerűen berendezett gyógyszertára, a mi azért jó, mivel a fürdőorvos által rendelt gyógyszerek azonnal és pontosan kiszolgáltatnak.

Még egy nemes tetteről akarok szólni a fürdőbirtokosságnak, mely valóban mintegy koronáját képezi eddigi alkotásainak. Állított ugyanis a szegények részére egy kórházat, hol az olyan betegek, kik vagyontalanságukat hatóságilag tudják igazolni, ingyen gyógyíttatnak. Valóban szép és nemes tett, mely önmagát dicséri s nem szorul más dicséretre.

Még sok irni valóm volna, de a közönség már kigyúlt a sétatérre, a zene is megszólalt s én nem állhatok ellent hívogató szavának; kénytelen vagyok tehát más alkalomra halasztani irnivalómat.

A viszontlátásra!

E—s A—r.

24-én történt meg. E szerint mintegy 2000 hold erdő szakadt Románia határához.

— Az aratás Kézdi-Vásárhelyt és vidékén a múlt hét végén kezdetét vette s javában folyik. Az eredményt közepesnek mondják gazdáink.

— A művész-estély iránt, melyet Odry Lehel, Solymosi Elek és Somogyi Mór fognak rendezni, élénk érdeklődés mutatkozik városunkban. Tudakozódások folytán kijelentjük, hogy a multkor téves értesítés alapján jeleztük a hangverseny napjaul július 22-két. A művészek hír szerint jelenleg Előpatakban vannak, honnan Seps-Szentgyörgyre mennek; onnan jönnek aztán városunkba. Újból melegen ajánljuk ezen estélyt mindazoknak figyelmébe, kik igazi művelzetben kívánnak részesülni.

— Nagy tűz volt Bálafalva községében folyó hó 22-én. A tűz délután 3 órakor ütött ki Bíró Ádám korosmáros csürebén, s 14 gazdának gazdasági épületei estek áldozatául, kiknek egy része hajléktalanná lett. A lángok oly gyorsan terjedtek el, hogy alig lehetett valamit megmenteni. Mint tudósítónk írja, a tűz tovább terjedésének megakadályozásában kiváló részük volt Kézdi-Polyán, Kurtapatak, Esztelnek és Almás községek lakóinak. A tűz oka ismeretlen.

— Pusztító jégeső volt a múlt héten a Barcaságon és megyénk egy részén. Kezddött Persányon s elverte Vledény, Szunyogyszék, Barca-Ujfalu, Földvár, Botfalu, Veresmart, Mogyorós, Apáca, Ilyefalva és Aldoboly határait csaknem teljesen. A kár óriási.

— A budapesti önkéntes tűzoltóság tiszteltbeli főparancsnokává választotta József főherceget, a magyarországi tűzoltóság főprotektorát, s a megválasztásról szóló diszokmányt vasárnap nyújtották át. Ugyancsak jul. 22-én szentelték föl az alcuti tűzoltóság új zászlaját s e kettős alkalomból Alcsuton fényes tűzoltó-ünnep volt, mely a magyar tűzoltóság történetében hosszú időknél emlékezetes marad. Az ünnepre messze vidékekről összerereglettek a különböző tűzoltóságok küldöttségei, s mindannyian élvezték a legelső magyar tűzoltónak, József főhercegnek, vendégszeretetét.

— A tűzrendőri törvény ügye felett tanácskozott mult pénteken az országos tűzoltószövetség kiküldött bizottsága Cziráky Béla gróf szövetségi elnök elnöklése alatt. Ribáry miniszteri tanácsos kifejtette, hogy a kormány a tűzrendőri törvény megalkotásával eddig csak nagymértű elfoglaltsága miatt késett. Ajánlja azonban a tűzrendőri törvényjavaslatnak kormányrendelet alakjában való elfogadását. Goreczky Zsigmond szövetségi titkár felolvasta a javaslatot, melyben való van a tűzoltói intézmény legszélesebb alapon való meghonosításáról, annak erkölcsi és anyagi támogatásáról, a tűzoltó-szövetség elnökségének, választmányának, valamint a megyékben kijelölendő szakferfiak ellenőrző szerepköréről, sőt még büntető határozmányok is foglaltatnak benne, miknek anyagi eredménye az országos segélyalap javára lesz fordítandó. A javaslatot a bizottság egyhangulag elfogadta. Hír szerint a javaslat, mint kormányrendelet, még ez év őszén valamennyi törvény-hatósághoz le fog küldetni.

— Négyszáz ember halálát okozta Yokahamában, Takamacsu város közelében, egy tűzhányó kitörése. A veszedelem oly váratlanul jött, hogy a lakosság tejt veszítette és nem tudott menekülni. Az eddig elpusztultakon kívül még bizonyára lesznek áldozatai a szörnyű csapásnak, mert ezer ember többé-kevésbé súlyosan megsérült s ezek egy része aligha bele nem hal sebeibe.

— A nők toilleite-jei a franczia képviselőház előtt. A képviselőház kérvényi bizottsága a napokban következő petíció fölött volt döntendő: „A Párisban lakó Astie de Valsayre asszony a nők részére az öltözködés szabadságát kéri.“ Indokolás: „Kérvényező hivatkozik arra, hogy a női öltönyök sokkal alkalmatlanabbak, mint a férfiakéi és egyuttal sokkal alkalmasabbak balesetek okozására? És nem felel meg az igazságnak az az állítás sem, hogy mindez törvényen alapul. Nincs az a törvény, mely a nőknek előírja azon komplikált ruházatot, melyet viselnek és a férfi-ruha viseletét csakis a rendőri rendszabályok tiltják.“ — Lacroix Zsigmond, mint a kérvényi bizottság előadója, azonban elég udvariatlan volt kijelenteni, hogy e fontos ügyben nem talál elég nyomós argumentumokat törvényhozási tárgyalásra. A bizottság csatlakozott az előadó véleményéhez és egyszerűen a napirendre tért az egész ügy fölött. — A nők ruházatával e szerint a képviselők helyett ismét csak a rendőrség közegei fognak foglalkozni.

— A sörvezeték. New-Yorkból az a hír érkezik, hogy egy hóbertos amerikai mérnök „sörvezeték-eket“ akar felállítani, egészen a vízvezeték módjára. Egy rengeteg sörfőzdéből csövek indulnának ki utcahosszant és vinnék mellékágakban a sört csapban végződő csövekben az előfizető lakosok szobáiba. Ilyen módon a szomjazó torkok azonnal és a legrövidebb módon részesülhetnének a sör élvezetében. A csapatok mellett mérőkészülékek

Fürdői levél.

Előpatak, 1888. július 23.

Részint megrongált egészségem helyreállítására, részint pedig élvezetes szórakozás végett a gyö-

Különfélék.

— A Kézdi-Vásárhely város tulajdonát képező Kecskés-Zsíros őserdőben a határ-kijárás július

lennének, melyek jeleznek a fogyasztás mennyiségét. A nagy vezető cső tulajdonképpen három csőből áll. Egy vastag agyag csőben van egy vascső és ebben egy belül ezüstözött, ugyancsak vasból készült cső van elhelyezve. A két cső közötti üres térbe a sörfőző hideg levegőt gyártó gépe hűvös levegőt hajtana, mely a sört mindig kellemes hidegségében tartaná meg. A legbelső csövet minden hónapban kitisztítanak, hogy így a sör-elfőzőeknek a tisztaság ellen ne legyen kifogásuk. Egy 50,000 gallon sörrel töltött rezervoár megadná a kellő nyomást az egész vezetékeknek. A főtálaló tervei szerint beláthatatlan következményei lennének az új találmánynak. Minimumra fogynakoznak a korcsmárosok száma és százszorososan növekednek a részeges emberek tiszteletreméltó czéhje.

— **Naiv király.** Savognandi Brazza olasz Afrika-utazó beszélt el egy alkalommal a következő mulatságos kis történetet: „Egy alkalommal egy fekete uralkodó tisztelt meg látogatásával és nővérével együtt a legnagyobb elragadtatással nézte Európából hozott holmiankat. Különösen egy ruhakefe előtt álltak meg valóságos gyönyörűséggel és hosszú ideig bámulták a furcsa jószágot. Mikor a fekete királyi pár eltávozott és szemlét tartottam apróságaim felett, a kefék sehol sem találtam. Egész egyszerűen a királyt vádoltam a lopással, a ki nem is vette rossz néven az illetlen vádat, hanem egész kedélyesen így szólt: „Sajnálom, de te vagy az oka. Már hogy is lehet egy ilyen csodálatos fadarabot a melyből haj nő ki, úgy szanaszét hagyni?”

— **Új könyvek.** A Franklin-Társulat kiadásában Budapestén, újabban megjelentek: „Olcso könyvtár.” Szerkeszti Gyulai Pál. Chateaubriand F. A vértanuk. Francia eredetiből fordította Dr. Rada István; ára 1 frt 20 kr. — Ouida. Egy orgonaág. Elbeszélés. Angolból fordította Haraszti Gyula; ára 30 kr. — Simai Kristóf. Igazhízi, egy kegyes jó atya. Mulatságos játék 5 felvonásban. Második kiadás. Bevezetéssel Erdélyi Károlytól; ára 30 kr. — Heyse Pál. Két rab. Beszély, németből fordította R. M.; ára 30 kr. — Pálffy Albert. A báróné levelei. Beszély; ára 30 kr. — Szohráb. Költői elbeszélés Abul Kászim Manszur Firduszi „Sah-Náme” című művéből. Perzsából fordította Fiók Károly; ára 30 kr. — Grillparzer Ferencz. Medea. Szomorújáték 5 felvonásban. Németből fordította Hegedüs István; ára 30 kr. — Erdélyi János. Aesthetikai előtanulmányok; ára 20 kr. — Taine Hippolit Ad. A görög művészet bölcselése. (Nyilvános előadások a „L'ecole des Beaux-Arts”-ban.) Franciaából fordította Dr. Ferenczi Zoltán; ára 30 kr. — ... A németalföldi művészet bölcselése. Franciaából fordította Dr. Szántó Kálmán; ára 30 kr. — Eliot György. Bede Ádám. Regény, angolból fordította Salamon Ferencz. II. kiadás; ára 1 frt 50 kr. — Bayle Bernad. Az esernyő. Vigjáték egy felvonásban. Angolból fordította Csiky Gergely; ára 20 kr. — Ballagi Aladár. I. Frigyes Vilmos porosz király; ára 30 kr. — Björnsterne Björnson. Leonarda. Színmű 4 felvonásban. Fordította Kárfy Titusz; ára 30 kr.

— **Bécs közeli gyógyhelye.** »Salzerbad-Kleinzell«, Hainfeld mellett Alsó-Ausztriában (kis Carlsbad), mely a Hainfeldi vasutállomástól (St. Pölten-Leobersdorfi vonal) egy órányi távolságban van és gyönyörű fenyvesek közt fekszik, oly ásványvizforrásokkal bir, melyeknek hatása, olyan mint a karlsbadi, mairnbadi, franzensbadi, kisingeni, mergentheimi, homburgi stb. Uszó, melegviz- és kádfürdőkkel van ellátva és olcsósága miatt is mindenkinek ajánlható. Bővebb felvilágosítással és prospektusokkal szívesen szolgál a fürdőkezelőség: Währing, Bécs mellett, Zimmermannsgasse 10. sz.

179-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Szárazpatak község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Bartók Lukács 1 liter rosz, Antal János 1 liter árpa, Kovács Lukács 1 liter árpa, Kovács János 1 liter rosz, Ferencz János 1 drb tojás, Bartók Ferencz 1 liter rosz, Kelemen András 1 liter árpa, Bartók János 2 liter rosz, Marti Ferencz 1 liter rosz, Ferencz Ignác 1 liter árpa, Opra István 1 liter rosz, Gligor Lukács 2 lit. rosz, Opra János 1 liter rosz, Lemhényi József 1 liter rosz, Bartók Mihály 1 liter rosz, Csura István 2 liter rosz, Csura Gergely 1 liter árpa, Ferencz János 1 l. rosz, Ferencz Mihály 1 liter árpa, Marti György 1 liter rosz, Marti András 1 lit. rosz, Ferencz Dávid 1 liter árpa, Szántó László 1 lit. rosz, György Mihály 2 liter rosz, Szántó Lukács 1 liter rosz, Pakocs Ferencz 1 liter rosz, Szántó Ferencz 1 liter rosz, Szántó András 1 liter árpa, Opra János 1 lit. rosz, Szántó János 1 liter törökbuza, Bora György 3 liter árpa, Opra György 2 lit. rosz, Bartók András 1 lit. törökbuza, György András 1 lit. rosz, Kajcsa János 1 lit. rosz, Kajcsa Lukács 1 liter árpa, Antal Pál Lukács 1 liter rosz, 1 liter árpa, Demeter András 1 liter rosz, Demeter József 1 lit. törökbuza, Antal András 1 liter rosz, Molnár György 1 liter rosz, Ferencz István 1 liter árpa, Bartók Ferencz 1 liter rosz, Pakocs István 1 liter árpa, György András 20 kr, Lukács János 2 kr, Potsa Zsuzsa 20 liter rosz, Hosszu János 1 liter árpa, Daczó Ferencz 1 l. rosz, Daczó Lukácsné 1 liter rosz, Lukács László 8 lit. rosz, Lukács András 1 l.

rosz, György Ferencz 1 liter rosz, Szűcs János 1 lit. rosz, Szűcs Miklós 1 liter árpa, Kajcsa Ferencz 5 liter rosz, Bartók Márton 1 liter árpa, Török János 1 liter árpa, Török József 1 liter árpa, Miklós Pálné 2 liter árpa, László András 2 liter árpa, Csaurulya János 2 liter rosz, Csaurulya Dávid 1 liter törökbuza, Bartók János 1 liter törökbuza, Kerecsi Ferencz 10 kr, Lukács János 1 liter árpa, Kerecsi Jánosné 1 liter rosz, László Antal 1 liter árpa, György József 1 lit. rosz, Daczó Ferencz, Daczó Mihály, Csaurulya Gábor 1—1 liter rosz, László András egy liter árpa.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. jan. 6.

Br. Szentkeresztly Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Közhírré tesszük, hogy az összes borszéki savanyuvizek

főraktárát

Kézdi-Vásárhely és vidékére nézve elvállaltuk. Egy üveg borszéki viz ára 7 kr. Nagybani vételnél kedvezmény.

DÁVID GYULA és TÁRSA.

Egy 4—6 gymnasiális osztályt végzett tanuló gyakornokul felvétetik Janesó Géza gyógyszerészhez Kézdi-Vásárhelyt. 6—6

Sz. 1155. tkkv.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdivásárhelyi Dávid Gyula végrehajthatónak dálnoki Hadnagy János és elhalt Kovács Borbála hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 470 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Dálnok községben fekvő, a dálnoki 373. sz. tjkvben 5773^a, 5774^a, 5775^b. hr. sz. 44 frt; a 375. sz. tjkvben 8947^a, 8948^b. 8949^a. hr. sz. 39 forint; a dálnoki 374. sz. tjkvben 9459, 9460, 9461, 9462. hr. sz. 29 frt, 10170, 10171. hr. sz. 26 frt, 10173., 10174. hr. sz. 144 frt, 10556^a. hr. sz. 4 frt; a dálnoki 378. számú tjkvben 10103., 10104., 10105. hr. sz. 21 frt; a dálnoki 835. sz. tjkvben 9959., 9960^a. hr. sz. 46 frt becsértékű ingatlanra a Veres Elek haszonélvezeti joga sérelme nélkül; a dálnoki 869. sz. tjkvben 9569^a, 9576^b, 9577. hr. sz. 5 frt; a dálnoki 893. számú tjkvben 10035^a. hr. sz. 10 frt; a dálnoki 907. számú tjkvben 9180^a, 9182., 9184., 9185^a, 9187., 9189., 9191., 9192^b. hr. sz. 14 frt; a dálnoki 931. sz. tjkvben 10330^a. hr. számú 14 frt; a dálnoki 958. sz. tjkvben 9842^b. hr. sz. 6 frt; a dálnoki 1518. sz. tjkvben 9500., 9501. hr. sz. 15 frt, az ezen tjkvben 10623., 10624., 10625., 10626. hr. sz. 62 frt becsértékű ingatlanokra az árverést az ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi július hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor Dálnok község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át kétszázban, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapir-

ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírój. K.-Vásárhelyt, 1888. márczius 4-én.

Vajna Dénes,
kir. tzszi bíró.

Sz: 45485.—888.

IV. a.

HIRDETMÉNY.

A cukoradóról szóló 1888. évi XXIII. t.-cz. 65. és annak végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 29. §-a alapján felhivatnak mindazok, kik 1888. évi augusztus 1-ső napján a répacukor és minden hasonnemű cukor (nádcukor) termelvényekből 100 kilógrammnál nagyobb készlettel birnak, miszerint annak tiszta súlyát, valamint a helyet és a helyiségeket, melyekben a cukorkészletet tartják, 1888. évi augusztus hó 1-étől számított 3 nap alatt az állandó tartózkodás illetve ipartűzlet helyiségére nézve illetékes pénzügyőri szakaszhoz írásban — 2 példányban — jelentsék be.

Ürlapok a bejelentésekhez jelzett szakasz-nál ivenként 2 krajczárral kaphatók.

Végül figyelmeztetnek, miszerint az említett bejelentés alapján a cukorkészletek hivatalosan megállapítottak, azok azonban a tulajdonosok által nem adóztatandók meg.

A bejelentés elmulasztása, valamint a helytelen bejelentés törvényszabta büntetést von maga után.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

N.-Szeben, 1888. július hó 19-én.

Sz. 2194.—1888.

tkkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Brenner András brassói lakos végrehajthatónak tusnádalvégi Römer Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 154 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszentmártoni kir. törvényszék (csikszentmártoni kir. járásbíróóság) területén lévő és Csik-Tusnád község határában fekvő és a csiktusnádi 967. sz. tjkvben foglalt s alperes nevével a végrehajtási zálogjog tartatásával a Feminger Károly javára ártit A + 1. rend 12508/1. hr. számú ingatlan térhaszonélvezete és épület tulajdonára 560 frtban ezennel a megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi augusztus hó 17-ik napján d. e. 10 órakor a csiktusnádalvégi fürdőn megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 56 frtot kétszázban vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság Csik-Szent-Mártonon, 1888. évi július hó 10-én.

Gaal István,
kir. aljárásbíró.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.